

संस्कृत
कापी

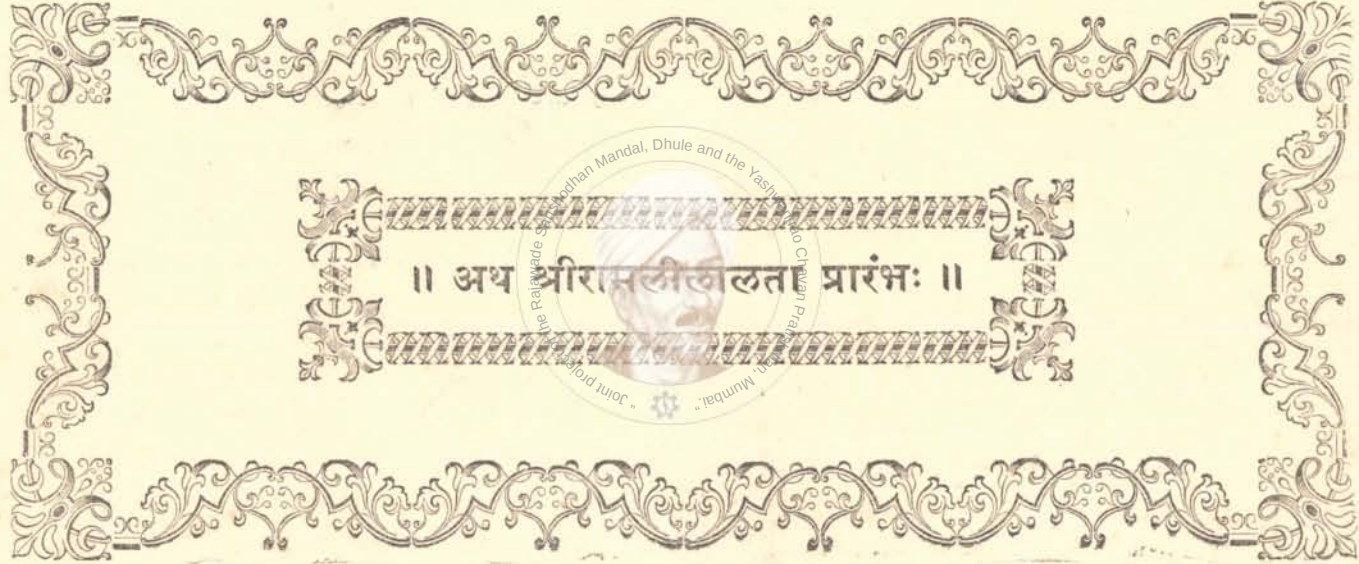
संस्कृत
ग्रंथ

पितृमित्र

१९८८/२०/१५०

(1)

॥ अथ श्रीरामलीललता प्रारंभः ॥

(2)

॥ श्रीगणेशायनमः ॥ श्रीसीतारामचंद्राभ्यांनमः ॥ वक्रतुंडविभुविघ्नविनाशविबुधैर्नुतं ॥ वंदेहंबुद्धिदातारंवातारंविश्वतोभयात् ॥ १ ॥
शरदिंदुकुंदांतांधिषण्मुखैःसंस्तुतांविरंचिस्तुतां ॥ वीणाक्षसूत्रसलिलजपुस्तकहस्तांनमामित्रादेवीं ॥ २ ॥ लब्धयेनरसाविष्करण
सुसौकर्यमत्रभुवनेतं ॥ वंदेदेवंहरिमपिगुरुंचसततंदयानिधिमुदारं ॥ ३ ॥ एकाक्षरगुरुभ्योमेसंतुप्रणतयःसदा ॥ पुंसांयेषांप्रसादेना
क्षरत्वंवागगोचरं ॥ ४ ॥ पापागहशतकोटिश्रीराघवचरितसंघर्षणेतः ॥ यस्ययशोविधुलदितस्तमहंवल्मीकजवंदे ॥ ५ ॥ ल
क्ष्मीहस्तनिषेवितनखतारापतिविराजितंलृदित् ॥ रसनय्याममृतमधुरमास्ताममरामपदमनिशममलं ॥ ६ ॥ अजानन्नप्यहंकाव्यंक
र्तुंजातःसमुद्यतः ॥ प्रभुभक्त्याबलदेवविहितोस्मिसमुद्यतः ॥ ७ ॥ काव्यंनवसहीनंयदपितदपिसद्रसायनंभाति ॥ यस्मात्प्रवर्ण्यते
स्मिन्पुराणसंज्ञोक्षयोरसःश्रौतः ॥ ८ ॥ उपलब्धोपिवाग्देव्याःसुप्रसन्नोदयामतः ॥ रामस्यवर्णनादत्रभवनद्यांलुपारदः ॥ ९ ॥ व्या
सेनबल्मीकभवेनयस्यसंवर्णितंसच्चरितंलुपुतं ॥ नैवापसीमानामद्वैतित्यसक्षिप्तमेवक्रियतेमयैतत् ॥ १० ॥ श्रीमानयोध्याधिपतिः
सवीरोधीरोदशस्यंदननामकोभूत् ॥ यस्माद्विराजोद्विजवर्गतोषोभक्त्यगणशोषिचजिह्मगानां ॥ ११ ॥ सधन्वीप्रजापालनंसंवितन्व
न्प्रजांनापतापाभिभूतोबभूव ॥ वसिष्ठाज्ञयापुत्रकामेष्टितुष्टाद्विष्टान्मरिष्टान्प्रचक्रेपिशिष्टान् ॥ १२ ॥ सखासुरेशस्यसुखाययज्ञे
वसिष्ठशिष्योपितमृष्यशृंगं ॥ समार्चयन्नैजविधिप्रयोगान्मुनिःप्रजातश्चतदासुतुष्टः ॥ १३ ॥ अर्पितेनहविषासुसर्पिषातार्पितोपिसउपबुधः
पुमान् ॥ प्रादुराससदुरासदोसतांधर्मिणामथचशर्मकृद्विभुः ॥ १४ ॥ उवाचवन्दिर्विशदेविवस्वत्कुलप्रवीरंवचनंत्वमेतत् ॥ गृहाणदिव्यं
नृपपायसंभेषात्रस्थितंपुत्रहितंपवित्रं ॥ १५ ॥ सुतो न मेस्तीति सुतापयुक्तः प्रतापशालीनरपालमौलिः ॥ सपात्रकात्पायसपात्रमादाहदौ
बधूभ्यांचविभज्यताभ्यां ॥ १६ ॥ कौसल्याकैकय्यौनृपभार्यते उभेतदाप्रीत्यै ॥ सरलेनिजभागाभेददतुः सत्रे सुमित्रायै ॥ १७ ॥ कौस

(३)

रा. ली.

॥ १ ॥

ल्याकैकयौनिजभागाधतदासमाश्रितां ॥ सापिखुमित्रार्धैतावपिसर्वास्तामहाभागाः ॥ १८ ॥ गर्भचिन्हं दधुस्तिस्त्रोराज्योराज्ञोतिव
बलभाः ॥ ननंदसप्रजानाथः प्रजाप्राप्तिर्भवेदिति ॥ १९ ॥ प्राप्तेयमासेदशमेनृपस्य जायात्वमन्वर्थमुपागतास्ताः ॥ यतः श्रुतीनामपिय
त्सुतत्वं तासांचतुर्धाव्यगमत्सुतत्वं ॥ २० ॥ दशरथनृपजायाकोसलेंद्रात्मजायानिखिलसुरवरेण्यं राममीड्यं शरण्यं ॥ भरतमथ सु
मध्यामध्यमासापि मेध्यासुषुवहत रराज्ञीलक्ष्मणारिघ्नसंजौ ॥ २१ ॥ बहुजनवितरणकारीव भौदशस्यंदनः ससानंदः ॥ भवजलधितार
कोयत्पोतो भुवनेव भूवयस्यैव ॥ २२ ॥ पुत्रौ गौणात्मेक्षितुं दशरथतनुजं विनैव वाक्यमिदं ॥ श्रुतिभिर्विमृग्यमाणः परमात्मा यत्स एव त
द्रूपः ॥ २३ ॥ भवजलधितर्तुकामैः सेव्यो हं यत्नतः सदा विबुधैः ॥ इति तरणि संतति प्रभुरव्याच्छीराम एवास्मान् ॥ २४ ॥ तेन कालेन ते सर्वे
खर्वतरगुणाकराः ॥ संस्कृताः पाठिता जातास्तनया विन्यान्विताः ॥ २५ ॥ चत्वारः पुरुषार्था आस्ता यावाचतुः समुद्रावा ॥ मूर्तिधरानृपभा
ग्यादित्युच्चैस्ते जना अवदन् ॥ २६ ॥ रामं रामगुणं प्रकाशमविनयं सलक्षणं लक्ष्मणं नित्यानित्यरतं तथैव भरतं पुत्रं च शत्रुघ्नकं ॥ भूपोभारैव भूव
मोदभरितो मातापि हर्षान्विता सा सेव्या रहिताहितेन सहितानुसंवीक्ष्य सर्वानमून् ॥ २७ ॥ कुशिकात्मजेन नृपतिः सयाचितो मखरक्षणाय तव
राममाशुमे ॥ दिशतस्त्रिदशम्यवचनं ददौ तदानिजधर्मरक्षणपरः सुलक्ष्मणं ॥ २८ ॥ गच्छन्पथे मुनीन्द्रो निस्तं द्राभ्यां सराघवेंद्राभ्यां ॥ विद्ये
ते अनवद्येक्षुत्तृड्वाधाहरेमुदाप्रादात् ॥ २९ ॥ देहित्वमेतत् बह्वदुःखदायिरसस्पृहाहेतुतया प्रसिद्धं ॥ गुरुपदेशाद्यदि चेत्सुनिध्याप्राप्तिस्तदैवाशु
विनिर्गतं स्यात् ॥ ३० ॥ मुनेः क्षुत्तृड्वाध्यानाशकारिविद्यापरिग्रहात् ॥ गुरुमाहात्म्यमेतादृगिति स्पष्टं तदाकरोत् ॥ ३१ ॥ विजने सवने
रामस्तया ताडकया कृते ॥ प्राप एनं मुनिः प्राह जहिकानननाशिनीं ॥ ३२ ॥ ताडकामभिजघान राघवः कौशिकीयवचसैव बाणतः ॥ तद्ग
रोर्वचनमेव वेदवन्माननीयमिति संव्यबोधयत् ॥ ३३ ॥ तुष्टो मुनिस्तदा ददिव्यान्यस्त्राणिराघवेंद्राय ॥ प्रीत्या गृण्हात्प्रभुरपि सतदालोकानु

बा. कां. १

॥ १ ॥

(3A)

करणशीलः सन् ॥ ३४ ॥ एकोविष्णुस्तामसो राजसो वासत्वाद्यः सन्भाति भक्तैकवश्यः ॥ लोकनिर्वोधयन्नेव रामस्त्रित्वं प्राप्तस्तन्मुने
निघ्नताभाक् ॥ ३५ ॥ सानुजेन सरामेण प्राप्तः सिद्धाश्रमं प्रति ॥ अभूत्समुत्सुको यज्ञविघ्ननाशो भवेदिति ॥ ३६ ॥ विश्वामित्रस्तत्र सत्रं सुरेशे
जाते त्रातर्यारभन्माराजित्सन् ॥ दीक्षाकाले राक्षसौ क्षोभयन्तौ वैकुण्ठेन प्रापितौ कुण्डतांतौ ॥ ३७ ॥ तुल्ये पराधेऽपि सुबाहुमेव निनाय वाणेन प
रं सलोकं ॥ मारीचमधिं धत्तदिहेति मन्येदैवं प्रधानं सुखदुःखदातौ ॥ ३८ ॥ सविधिः पूर्णतामापन्नमत्रास्ति किंबुधाः ॥ त्रैलोक्यपालको य
स्य विधोर्ह्यजनकोऽविता ॥ ३९ ॥ ततः शेषास्तु शेषेण सरोषेण सपत्निभिः ॥ हतः संतो ह्यसंतोऽपि स्वसंतो पाहि वं ययुः ॥ ४० ॥ आमंत्रितो
यन्मिथिलाधिपेन गच्छन्सयज्ञार्थममुं मुनीन्द्रः ॥ रामतदोवाच तमेव भूपसंवरणयन् किंचिदिदं महात्मा ॥ ४१ ॥ शशिभास्करान्वयभुवः प्रज
जिरे कतिवानृपा इह यथा समैथिलः ॥ न तथा भविष्यति कभूवभूपतिः क्षिणं कस्य का समभवद्वितत्सुता ॥ ४२ ॥ यस्य परंपरया प्रांशलाघ्यानि
गमस्थितिं समावीक्ष्य ॥ अपि पौरजनामुनयो रागमरागं च संस्तुवंत्येव ॥ ४३ ॥ तत्र रुद्रधनुः क्षुद्रगर्वखर्वाकरोति यत् ॥ आगमिष्यसि चे
द्रामभद्रद्रक्ष्यसि तत्किल ॥ ४४ ॥ श्रुत्वेत्युत्कण्ठितौ जातौ नीतौ तेन पथि दत्त ॥ भर्त्या यागौतमस्य र्षः काननं ते समागमन् ॥ ४५ ॥ निर्जनं त
द्वनंदं दृष्ट्वा प्रांजलीराधवस्तदा ॥ अपृच्छत्तं मुने कस्माद्ब्रह्मं पुनरुत्सिक्तम् ॥ ४६ ॥ सौरभानुप्रवृत्तिस्तु सदा मोदप्रदायिनी ॥ सापि संतापदैवेह
कानने विजने मुने ॥ ४७ ॥ इति पृष्ठः समौत्सुक्या ब्रह्मवृत्तं पुराभवं ॥ अहल्योद्धृतिकामोऽसौ मुनिराहेति राघवं ॥ ४८ ॥ इंद्रो गौतमदार
धर्षणमनास्तद्ब्रह्मवस्तद्ब्रह्मं प्रागात्सनातुमुपागते मुनिवरेतामुक्तं वांस्तत्स्वरः ॥ धर्मो मे परिपूर्णतां ब्रह्मखैः प्राप्तोऽपि सार्थोऽस्म्यहं कामं मे परिपूरय
त्वमधुनाऽनंगीयसौख्यं त्विदं ॥ ४९ ॥ अहो कामोतिवामोऽयं नमो भूरपि स्वयं ॥ सुमनः प्रवरस्यापि मनश्चक्रेति विवहलं ॥ ५० ॥ वाञ्छा
मिभोऽक्षुरमणीह कालेन रोचते मे रसहीनताते ॥ फलानि रुच्यानि सुपाकसिद्धिर्बुभुक्षितः संप्रति नास्मिकांते ॥ ५१ ॥ सदागमाचारपथप्र

(१)

रा. ली.

॥ २ ॥

वृत्तः किमागमोक्तादिवसेरतिर्या ॥ मदागमेत्रैवमयासमुक्तामताजनेमेविबुधेद्रतास्ति ॥ ५२ ॥ विधिकन्यामुनिपत्न्यपिवचनंतस्याति
मोहकं भुत्वा ॥ रमणं स्वमेवमत्वारमणं चक्रे चशक्रेण ॥ ५३ ॥ दिव्यगंधानुपाप्रायतदीयांगस्यसातदा ॥ कलंकोस्यभवेत्संगात्रमद्भुतेत्यत
कथत् ॥ ५४ ॥ असन्मार्गेक्षिपादस्यसर्वथानप्रवर्त्तनं ॥ कोसिन्नतमिदंभक्तुंगूढोदेवोत्रसंगतः ॥ ५५ ॥ अहं देवराजोस्मिपुण्यैकलभ्यस्त
वासेचनेनैवरूपेणवदयः ॥ ततस्तस्यरूपं विलोक्याशुमूढाभुजं प्रयातानुयाताचसाभूत् ॥ ५६ ॥ समुनिर्गृहमागत्यदृष्ट्वान्याय्यरूपान्वि
तः ॥ भार्याचक्रेदृषदृपांतं सहस्रभगंतदा ॥ ५७ ॥ संसारगुरुमुखं स्यात्तु वदुधायक्षेत्रसंयोगात् ॥ इतिगोपोब्रह्मभुवं अकर्षयत्सात्वहल्या
हो ॥ ५८ ॥ अहोभाग्यवतांभाग्यं केनापिननिवार्यते ॥ सहस्रभगवत्तापिप्रापदपसुराधिपः ॥ ५९ ॥ यज्ञेबहुलाज्याप्त्यामदवान्म
हारधर्षणंचक्रे ॥ इतिरोपादिवबुद्धः सगौतमोयज्ञखंडंचक्रे ॥ ६० ॥ सदांधोयं पुत्रमाभूदितिस्निग्धेनचेतसा ॥ सहस्राक्षंचकारेद्रंस्वभा
वात्सुमूढुर्हिसन् ॥ ६१ ॥ प्रणतायाः स्वभार्यायामुक्तीरमादितिवृत्त ॥ विनीतस्वहरेशस्यसहस्राक्षत्वमुक्तवान् ॥ ६२ ॥ अस्याना
न्यागतीरामत्वत्पादाब्जं विनायतः ॥ ततएनांसमुदृत्यकुक्षीर्तिसमोहरा ॥ ६३ ॥ इत्याकर्ण्यपुरावृत्तंतूष्णीमेवसराधवः ॥ स्वपादा
ब्जरजोयोगादहल्योद्धृतिमाचरत् ॥ ६४ ॥ हरेःसरजसःसगाहिलामुद्रातमोमयी ॥ बालैवरजसान्यस्यपदयोःसुष्ठुयोगिनी ॥ ६५ ॥
इंद्रेणसंगतायाहल्यापाषाणरूपतामाप ॥ सोपेद्रेणस्वचरणरजसाचैतन्यमापितामुमुदे ॥ ६६ ॥ कौशिकेनकिलधार्पितासतीयावभूव
भुविदूषितासती ॥ कौशिकीयवचसाप्रबोधितोभूषितामपिचकारतांप्रभुः ॥ ६७ ॥ विधिजातोदयंकर्तुं प्रवृत्तस्यहरेस्तदा ॥ पादेरेणुस्तमे
वासौचक्रेविध्यनुरोधतः ॥ ६८ ॥ करग्रहोमेपरपूरुषस्यनयुक्तएवहपरत्रियाः स्यात् ॥ अपावयत्तारजसापदस्यनपुंसकेनेतिविचिंत्य
रामः ॥ ६९ ॥ आदौविधेःसुताभूत्पश्चाद्धरिपादधूलितोजाता ॥ स्त्रीत्वेसतिद्विजत्वंप्रापाहल्यैवलोकस्मिन् ॥ ७० ॥ जननीरागोस्याइति

बा. कां. १

॥ २ ॥

(4A)

हेतौस्तत्काननेनकोपिजनः ॥ अजनस्यपादधूलिर्जननीजातास्वभर्तृसेवेच्छोः ॥ ७१ ॥ सद्योमुक्तिर्नास्याउचितानिजभर्तृभजनरक्ता
याः ॥ प्राजीजनदितिहेतोःस्वपादरजसातदाहल्यां ॥ ७२ ॥ पंचसुसतीप्त्रहल्याकनिष्ठिकाधिष्ठिताकृताकविभिः ॥ श्रीरामचरणधूलेर्म
हिमात्रान्यन्नकारणंकिमपि ॥ ७३ ॥ विदेहनगरींमुनिर्दशरथात्मजाभ्यांयुतोययौद्रुतगतिर्नृपःसतुसमर्प्यपाद्यादिकं ॥ अपृच्छदपितंत
दामुनिवरंशिशूकाविमौदिवाकरनिशाकरौकिमुतशंभुनारायणौ ॥ ७४ ॥ निशम्यावदत्कौशिकस्तंविदेहमयंरामनामावितामन्मखस्य ॥
असौलक्ष्मणोत्रीरवर्योनुजोस्यछतौसहुगाढ्यौदशस्यंदनस्य ॥ ७५ ॥ सानुजोदशरथस्यतनूजंसोर्वयन्नृपवरोतिननंद ॥ प्रत्युवाचमुनि
राडथतंत्वंदर्शयामुमिहशैवशरासं ॥ ७६ ॥ उवाचनिमित्रंशेनोमुनिंरामोतिकोमलः ॥ धनुरारोपणेदक्षःकथंशिशुरसौभवेत् ॥ ७७ ॥
अस्मान्नप्रवरोलोकइतिविप्रवरोवदन् ॥ तदातदानयामासदशंयानासराध्वं ॥ ७८ ॥ सौधायसंस्थाहसखींप्रियांसाविदेहकन्यामुनिरीक्ष्य
रामं ॥ सर्वेनृपाअप्यवरामतामेवरःपुमान्राधवएकएव ॥ ७९ ॥ दमेन्यपृथ्वीपतयःसखिस्युस्ततेनतुल्याअपिसहुगाढ्याः ॥ गोत्रा
त्मजायामभवलभोस्तिगंभीरकःसागरएवकश्चित् ॥ ८० ॥ महाविद्यायास्तुहर्षयुक्तोगुणेनसंयोज्यतदाचकर्ष ॥ अवापचापप्रवरोवि
भंगंसंगेनहस्तस्यवरस्यपुंसः ॥ ८१ ॥ गुणकोटियुतोपिचनेयुःप्रकर्षणिसहायइहभवति ॥ भंगंतस्यतनोमीत्यबोधयच्चापभंगेन
॥ ८२ ॥ चंडीशकोदंडमखंडयद्यच्छस्तेनहस्तेनरघुप्रवीरः ॥ तत्सत्वसत्वायसतत्त्वरूपोमन्येतनोत्तामसधर्मनाशं ॥ ८३ ॥
तच्चापजन्मातुरवस्तदानींकैलासवासस्यशिवस्यशीर्षं ॥ सुसंभ्रमात्पूर्वमकंपयच्चप्रशंसयासोपिरघूहस्य ॥ ८४ ॥ निर्जरवरस्य
पुंसःपुराणसंज्ञानदैवसार्थाभूत् ॥ धनुषोरेवणेदेहेदत्तःकंपोयदातस्य ॥ ८५ ॥ भूयादृणानुबंधोऽनेनजनुषिजनुषिममसदैवेति ॥
स्वर्णमयींतांमालारामगलेप्राक्षिपत्तदासीता ॥ ८६ ॥ सीतायाःपरिणयनेकृतनिश्चयकेनतेनजनकेन ॥ दूताहूतःसैन्यैर्गुरुं

(5)

रा. ली.

॥ ३ ॥

पुरस्कृत्यरामतातोगात् ॥ ८७ ॥ श्रुत्वागतं पंक्तिरथं विदेहः प्रत्युज्जगामातिसमुच्छ्रितः सन् ॥ पुरोधसास्वेन युतो यथोक्तं
 क्रमेण संपूज्य नृपं मुमोद ॥ ८८ ॥ महर्षिमादौ पितरंच मातृः प्रहर्षतो सप्रैषेण नाम रामः ॥ सुलक्ष्मयुक्तोऽपि च लक्ष्मणस्तान्सर्वे पिते पर्व
 महत्प्रपन्नाः ॥ ८९ ॥ सुशोभने सौ सदाने नृपेण संस्थापितः पंक्तिरथो नृपेन्द्रः ॥ आकारितस्तेन निजानुजोऽपि सांकाश्यपुर्याः सकुश
 ध्वजाख्यः ॥ ९० ॥ विवाहाख्यमसौ कर्मकर्तुं धर्मविदग्धः ॥ समारंभतस्तं भारान्समारातिसपक्षकः ॥ ९१ ॥ अविवाहमुखायस्मिन्देवाः
 संतोषिताः सभाससवः ॥ यत्र विवाहः परमः स तु तदभिख्यः समुत्सवो जातः ॥ ९२ ॥ पुराहं विभिर्वरदाक्षिणाभिः स्वभूषुरास्तोषमिताः
 सवेये ॥ देवप्रतिष्ठासहिते विवाहाभिधोत्सवे ते मुदिता अस्मीव ॥ ९३ ॥ शुभे मुहूर्ते सुदिने सुलभे साकं निजैर्बन्धुभिरावृह्यत्सः ॥ न्यवेशय
 त्स्वर्णमये सुपीठे रत्नांचिते राघवमंबुजाक्षं ॥ ९४ ॥ प्रक्षाल्य पादौ जनेन राजामूर्ध्ना धृतं यत्सलिलं शिवेन ॥ संवदितौ तौ करयोगृहीत्वा
 समर्पिता सावनिजावराय ॥ ९५ ॥ औरसीमूर्ध्नि लांकन्यामन्यान्तां लक्ष्मणाय च ॥ सुधीराय सुधीरा जातदादात्समुदान्वितः ॥ ९६ ॥
 मांडवीं श्रुतकीर्तिचकन्यके शुभलक्षणे ॥ भरतायारिपुत्राय कुशके तु देवतामात् ॥ ९७ ॥ एकश्चतुर्धा सरभेश्वरो भूद्विदेहजाता कमलापित इत् ॥
 तैरेव साकं करपीडनं तत्ताभिः कृतं शीलगुणानुरूपैः ॥ ९८ ॥ चतुरोदारसंपन्नश्चतुरो वीक्ष्य तान्मुखे ॥ मज्जन्मनानुपोमेने फलं मज्जन्मन
 स्त्विदं ॥ ९९ ॥ ततो विधिजैर्विप्रैस्तैः सांगे संपादिते विधौ ॥ सदारदारैर्हर्षात्प्रतस्थे स उदारराट् ॥ १०० ॥ यः कार्तवीर्यात्करोधनुष्मान्कु
 वारपाणिः पथि नीलक्रांतिः ॥ स भार्गवः क्षत्रियगर्वसर्वकपोभ्यगात्कार्मुकभंगरोधात् ॥ १ ॥ समागतं मृत्युमिवापरंतं दृष्ट्वा भयान्नस्तमनाः
 प्रणामं ॥ कृत्वा द्रुतं पंक्तिरथोभ्युवाच संरक्षवालं मम भोः क्षमस्व ॥ २ ॥ भृगूद्वहो सौ नृपते रशृण्वन्वाच तदोवाच रघूद्वहंतं ॥ मय्यागते निधुर
 के गरिष्ठे लघिष्ठे तिष्ठेत्कनु शौर्यमेतत् ॥ ३ ॥ त्वयैव भग्नं किमु कार्मुकमेगुरो रविज्ञातबलेन बाल ॥ वदाद्यवातिष्ठ मद्यतस्त्वं मदीति चेद्विम

बा. कां. १

॥ ३ ॥

(5A)

दोषिभूयाः ॥४॥ एकविंशतिधाक्षत्रगर्वपर्वतभंजने ॥ पाकशासनभूतंमांपाककिंवेत्सिनैवरे ॥५॥ वदामिवहुधामूढनोत्तरंकिंददासिमे ॥
श्रुत्वाहसभवद्वर्णगुरुतांवीक्ष्यवचिन्तन ॥ ६ ॥ ब्राह्मण्यमेवजल्पनशौर्यकिंलोपयसिबिमूढमम ॥ श्रुत्वावदत्सरामःस्वजातिधर्मोमुने
वरःप्रोक्तः ॥ ७ ॥ मुखजेत्वयिमुख्यत्वंबाहुजत्वंमार्थिस्फुटं ॥ अतोत्रभवतासार्द्धनयोद्धव्यंकदाचन ॥ ८ ॥ भग्नपुराणंभवकार्मुक्यत्तेनै
वमानंवहसीहाकिंत्वं ॥ नारायणीयसुदृढेशरासेगुणंसमारोपयचेद्वलिष्टः ॥९॥ आदायतस्यहस्ताद्धनुस्तुशक्त्याचकारतंकुंडं ॥ परलोकगतिं
सज्जंकृत्वासमकुण्ठयच्छरतः ॥ १० ॥ अगच्छन्नपिनाकंसनिग्रहाज्ज्ञानकापतेः ॥ अनुग्रहप्रभावेणमहेन्द्रस्थानमभ्यगात् ॥ ११ ॥ संवी
क्ष्यरामंजयिनंसरामादालिङ्ग्यहर्षादिपिचोत्तमांगे ॥ आग्रायतैर्मंगलतूर्यमोपैःपुरीमयोद्यामगमन्नृपेन्द्रः ॥ १२ ॥ तदारामासक्तांविनयगुण
युक्तांदशरथःप्रजांपुत्राभिख्यामथचजनरूपांसुचतुरः ॥ समावीक्ष्यवासीस्तुमनसिपरामोदभरितोमयालब्धमेनेजनिफलमिदंविश्वविनु
तं ॥१३॥ रामलीलालताकांडःसंपूर्णत्वमिहागतः ॥ भूयात्स्तुमनसायोगादामोदफलदोजने ॥१४॥ गोदावरीतीरविराजमानेक्षेत्रेवसन्ना
सिकसंज्ञकेयः ॥ देवोपनामाहरिभक्तिलब्धैर्गंगाधरःकाव्यमिदंचकार ॥१५॥ इतिश्रीरामलीलालतायांबालकांडःप्रथमः ॥ १ ॥

(6)

॥ श्रीगणेशायनमः ॥ अथपंक्तिरथोराजाप्राप्तसर्वमनोरथः ॥ भुजेभारंलघूकर्त्तुमुर्व्याऐच्छज्जरायुतः ॥ १ ॥ तद्यौवराज्यंस्वसुतायदातुं
समुत्सुकोसौनृपतिर्यदासीत् ॥ वाण्यांतदाधात्कुटिलत्वमेवंसामंथराकेकयकन्यकायाः ॥ २ ॥ रुष्टाहेदेहिराजेंद्रदुष्टाकेकयनंदिनी ॥
वनावनंगरिष्टायकनिष्टायजनावनं ॥ ३ ॥ तस्यावाचमतिकूरांनिशम्योवाचभूपतिः ॥ गुणारामेणरामेणकिंतेवादुष्कृतंकृतं ॥ ४ ॥
दुष्टास्पष्टतरं प्राहसत्यभ्रष्टोभवान्भवेत् ॥ तर्हि तेनिरयोदूरंनतिष्ठेदपिकर्हिचित् ॥ ५ ॥ अभिवादनशीलंतंस्तुतंवीक्ष्यसभूपतिः ॥
कैकय्योक्तमभिव्यक्तं कर्त्तुं वक्तुं प्रचक्रमे ॥ ६ ॥ मातृव्यध्वं कदापित्वमटव्यध्वानमाश्रय ॥ मातावदतिवत्समातावद
तिलंघय ॥ ७ ॥ अवलानाममात्रेणसवल्यंवरद्वयम् ॥ वनंददातियत्तुभ्यंभरतायप्रजावनं ॥ ८ ॥ ततोबलासानृवराद्वरौ
द्वौलब्ध्वापिजातापुनरुक्तभूता ॥ प्रवृहत्वतोयत्प्रवरत्वंमासीद्वामस्यदावपिसहायभूतं ॥ ९ ॥ पितुराज्ञांपुरस्कृत्यसतुराज्ञांस्तुदुस्त्यजं ॥
प्राज्यंराज्यंपरित्यज्यकाननंस्त्राननंययौ ॥ १० ॥ वनसरासिमादावंचतुराशास्थितोययौ ॥ वसतीशमुखोरामोवसतिंनाच
कांक्षतां ॥ ११ ॥ रामविनयगुणमेवंकेकयकन्यप्रकाशयामाच ॥ तच्छीलपरीक्षायैदुष्टजनस्तादृशोनसाधुजनः ॥ १२ ॥
अन्वगच्छत्ससौमित्रिस्तमुवाचरघूद्वहः ॥ पितृभक्तिस्त्वोभ्रातृभक्त्यंभवनेसुखात् ॥ १३ ॥ सौमित्रिरवदब्रामं कामं संतु विपत्तयः ॥
विभोपदांबुजासक्तोभक्तोहंतुतवानुगः ॥ १४ ॥ तवपदभजनेसतिप्रभोसकलास्ताविपदोपि संतुमे ॥ दिनकरकरमंडितेवरेकिमुताराः
प्रतिभांतिराघव ॥ १५ ॥ नभोगणेशेचरणज्युग्मेसन्मानसस्त्वेतिरतिःशुचिश्च ॥ यःसर्वदारामगतिंवितन्वन्सलक्ष्मणःसाधुगतिर्नु
हंसः ॥ १६ ॥ ततोजनकजागेहंगंतोरामःसलक्ष्मणः ॥ दृष्ट्वातंसार्चयद्देवीसंभ्रमादुत्थितासती ॥ १७ ॥ कुरुद्वशुरसेवनं
जनकनंदिनित्वंगृहेचतुर्दशसमावनेष्वहमटन्समेष्ट्यामिवै ॥ प्रभूदितमिदंतदाक्षितिस्तुतासमाकर्ण्यसाऽब्रवीद्विरहजव्यथांतवविभोसहे

(७)

रा. ली.

॥ ५ ॥

हंकथं ॥ १८ ॥ रजन्यभिख्ययारामचंद्रनैवमयाविना ॥ आकृतिःशोभनातेस्यादमाहंत्वामृतेविभो ॥ १९ ॥ ब्रह्मचर्येपिते
याहंकृष्णाजिनमुपागता ॥ सासहिष्येकथंनाथवियोगमसहंतव ॥ २० ॥ पूताभूभृत्सुतासीतावाहिन्येवमतायतः ॥ आनंदनीरधि
रामनताजातानुसंगता ॥ २१ ॥ गत्वाथमातृभवनंनत्वाचरणौचवृत्तमावेद्य ॥ पत्न्यनुजाभ्यांसाकंगमनानुज्ञामयाचतसुधीरः
॥ २२ ॥ दोषदत्तवतीदैवेकौसल्योक्तवतीतदा ॥ मातातेजगतांभूयादवितासविताचयः ॥ २३ ॥ सुमंत्रेणसमानतितस्त्रूरथवरे
त्रयः ॥ जग्मुस्तेनैवतेयत्रसनिषादःसखागुहः ॥ २४ ॥ उपित्वारजनीमेकामेकांतियोमुनीद्वरैः ॥ ध्यातोयातोपिगंगायाःपरं
तीरंसनौकया ॥ २५ ॥ अहमिहगुहस्यभाग्यंवंदेवाचामगोचरंसततं ॥ भवजलधितारकःसुरसरितिसनावैवतारितोयेन ॥ २६ ॥
पद्म्यामेवततोययौलघुभरद्वाजाश्रमंराघवोजानक्यासहलक्ष्मणेनचतदीहपंजगामाहुतं ॥ यत्रान्योन्यविरोधिनोपिचमृगाःसंत्यक्तवैरा
नगाःसंफुल्लाःफलिनःखगाअपिसदामंजुस्वरोद्धोषिणः ॥ २७ ॥ मरद्वाजोद्विजःसोपिवहुशाखागतिर्वने ॥ दैवागमप्रभावेणख्यातो
विप्रवरोभवत् ॥ २८ ॥ आनंदयित्वाथमुनिर्नृपेद्रस्तंचित्रकूटाद्रिमुपाजगाम ॥ तत्रोदजेलक्ष्मणनिर्मितेसोवसद्विदेहात्मजयाप्रसन्नः
॥ २९ ॥ आर्तोवार्तासुमंत्रात्तांश्रुत्वाभूपोतिमूर्छितः ॥ रामरामतिजल्पन्सन्ननल्पांगतिमाययौ ॥ ३० ॥ समातुलपुरानीतोविनीतोभरत
स्तदा ॥ श्रुत्वातांसंस्थितिराज्ञःप्राज्ञःप्रापद्विहस्ततां ॥ ३१ ॥ भ्रातरंसस्मरन्रामंविनिंदन्मातरंनिजां ॥ कृत्वापितृक्रियांज्येष्ठंद्रष्टुंस्विष्टं
द्रुतंययौ ॥ ३२ ॥ गुहंभरद्वाजमुनिंचदृष्ट्वापृष्ट्वाघूणांप्रवरस्तदासौ ॥ ददर्शसेनासहितोनगंतंगंतव्यमारादतिविह्वलोभूत् ॥ ३३ ॥
आलोकयद्रामममुंगिरीद्वेसीतायुतलक्ष्मणसेवितंच ॥ ननामभक्त्यापिसदीर्घदोर्भ्यामालिङ्गयंस्तंभरतंननंद ॥ ३४ ॥ नत्वागुरुमातृजनं
चवृद्धान्पप्रच्छसाध्वींस्वपितुःप्रवृत्तिं ॥ आकर्ण्यहोहेतिवदन्रुदन्सलोकानुकारीनिपपातभूम्यां ॥ ३५ ॥ मंदाकिन्यामथस्न।

अ.कां. २

॥ ५ ॥

(७५)

त्वातर्पयित्वा जलेन च ॥ मुन्यन्ते नैव पिंडान्सपितृभ्यो दत्तवान्भुवि ॥ ३६ ॥ प्रणम्य भरतो वदद्गुवरं प्रभो संप्रति वनं समुचितं कथं न रवर
स्य ते यौवने ॥ प्रयाहिन गरंजना वनरतो भवेशा धुना मया हिन गरंजनं तव विषह्य मे तत्किमु ॥ ३७ ॥ पितुराज्ञया तवाभूद्राज्यमरण्ये
चतुर्दशसमामे ॥ गतिरिति वत्स ततस्त्वं पुरंद्रुतं याहिसो ब्रवीदथ ॥ ३८ ॥ रघुपदे हि पदाब्जनिषेवणं तव सदैव नराज्यमदो
स्तु मे ॥ नृवरतामधिगम्य पदांबुजाद्विरहितः कलभेयपरं सुखं ॥ ३९ ॥ भुवितवपदसेवनं विहाय प्रभुवरराज्यमिदं सुखाय किं वा ॥
करगतममृतं विमुच्य को वा गतरसमिच्छति दूरदिकदत्तं ॥ ४० ॥ अनुतादहमस्मि कातरो भरत त्वं किल मद्द्वियोगतः ॥ धृति
माप्नुहि वत्स सांप्रतं पुनरेष्याम्यवधिं प्रपालय ॥ ४१ ॥ त्वयैव साकं विपिनं नृपेन्द्रयास्यामि नेच्छामि च किंचिदन्यत् ॥ इदं हि हा
स्यामि कलेवरं वाक्यं सहिष्ये विरहं सुदुःखं ॥ ४२ ॥ रहस्यं निजं ज्ञापयिष्यन्सरामो वसिष्ठाय नेत्रांतं संज्ञां चकार ॥ तदैकां
तदेशं प्रणीतो पिहार्दादुवाचे तितं साश्रुनेत्रोतिदीनः ॥ ४३ ॥ वारितो यं मय्यारामो याति मे जविनं वनं ॥ मम श्वेतः सुसंत
प्रस्वांतमिच्छति हे गुरो ॥ ४४ ॥ विद्वद्दृष्टो भगवान् वसिष्ठश्चकार तस्मिन्निजशक्तिपातं ॥ उवाच तं राघव एष विष्णुः स्वली
लयामानुषवेषधारी ॥ ४५ ॥ सदापन्नत्वभागे पलाशदलनक्षमः ॥ इदं श्रुत्वाऽयः स तां चित्ते नित्यानंदागमो विभुः ॥ ४६ ॥ ज्ञात्वा चिदा
नंदमयस्वरूपं रामं स्वभक्तानवितुं प्रवृत्तं ॥ सविस्मयोत्फुल्लविलोचनः सन्नागत्य भक्त्या प्रणमाम तं च ॥ ४७ ॥ ज्ञानं मदाप्रद्यापि तथान
भूयाद्यथा गुरोर्वाक्यत एव सम्यक् ॥ इतीव बोद्धुं भरतं तदानीं चकार तस्मादुपदेशयुक्तं ॥ ४८ ॥ ज्ञाने सत्यपि सगुणं प्रेमोत्कर्षो विभाति
भक्तेषु ॥ इत्यवधिकालरामादर्शनशंका प्रातिज्ञासीत् ॥ ४९ ॥ यद्यागमविलंबं स्तेषु क्ष्यामीदं निजं वपुः ॥ सहिष्ये हं कथं नाथ त्रियो
गमसहंतव ॥ ५० ॥ आश्वास्य बह्ववोभिः प्रादान्मणिपादुके विभुस्तस्मै ॥ तेषु रिगृह्य स भरतो नंदिग्रामं जगाम चीरधरः ॥ ५१ ॥

रा. ली.

॥ ६ ॥

(४)

सिंहासनेसौप्रभुपादुकेतेविन्यस्यनान्याहितमानसःसन् ॥ राजोपचारैराखिलैस्तदाचक्रैस्वयंभोगाविवर्जितोभूत् ॥ ५२ ॥ साक्षात्कृते
रुत्तरतोविद्योगात्प्रेमप्रवृद्धंनतथान्यथास्यात् ॥ श्रीरामभद्रोभरतायतस्मैप्रादादमुंभक्तवरायतस्मात् ॥ ५३ ॥ पादुकाद्वयमभूत्त्रि
गुणंयत्तुरामपादरजसाभृशमीड्यं॥सत्त्ववृत्तिपरिपोषणकारिपातकंहरतिचिंतनभाजां॥५४॥अद्वैतरामस्यपदारविंदसंलभपादूद्वयचिंतनेन ॥
तापत्रयंप्राप्तलयंजनस्यभवेच्चतुर्वर्गफलप्राप्तिद्विः ॥ ५५ ॥ सुप्तेपत्यात्रैकेदिशेनिधायैकदागिरौकाकः ॥ अभ्येत्यददारांगंतथापिनचचा
लसाचलापुत्री ॥ ५६ ॥ द्रुहिणधिषणमुखकविभिर्भयस्यामहिमानिगदितुंशक्यः ॥ द्विजचांडालस्तस्याअंगेच्छिद्रंतदाव्यतनोत् ॥ ५७ ॥
सर्वज्ञोपियदीयंदोषंनज्ञातवान्सचंडीशः ॥ सापिच्छिद्रंसीताद्विजकुलहीनात्मघोषतभाप ॥ ५८ ॥ यस्मात्काकःसमभ्येत्यजानक्यं
गंददारतत् ॥ पूर्वविहीनतांप्राप्तःपश्चात्सच्छिद्रकृज्जनः ॥ ५९ ॥ सुप्तोत्थितःप्रभुःसनुसीतांगच्छिद्रकारिणंदृष्ट्वा ॥ तृणमप्यस्त्रीभूतंचक्रे
काकस्तदाभीतः ॥ ६० ॥ प्रभुणायदिप्रयुक्तंतृणमप्यस्त्रायतेजनेदुष्टे ॥ सीतांगभेदकाशिकीकरामेणदर्शितंत्वेतत् ॥ ६१ ॥ शरणागता
पराभ्रमरणविहीनोपिराघत्रोस्त्रेन ॥ प्रणमतिकाकेचक्रेतदक्षिभंगेनसफलसंयः ॥ ६२ ॥ अत्रेरेथाभ्रमंगत्वानत्वातस्यपदांबुजं ॥
प्रभुःप्रापाशिपस्तस्मादस्माल्लोकानुकारकृत् ॥ ६३ ॥ भाविनिविरहेसत्यपिभवितातवगधवेणसंयोगः ॥ इत्यंगरक्षणार्थकिमंगरागंद
दौतस्यै ॥ ६४ ॥ धात्रीपुत्र्यैनमस्यंत्यैकुंडलेद्वेअदात्तदा ॥ दुकूलैर्नर्मलेसान्द्रयाभक्तियुतासती ॥ ६५ ॥ रक्षःशिक्षासुदक्षःसभक्त
रक्षणदीक्षितः ॥ चंडकोदंडभृत्प्रापदंडकंविपिनंततः ॥ ६६ ॥ रामलीलालताकांडःसंपूर्णत्वमिहागतः ॥ भूयात्सुमनसांयोगादामोद
फलशेजेने ॥ ६७ ॥ इतिश्रीरामलीलालतायांगंगाधरकृतौअयोध्याकांडःसंपूर्णः ॥ शुभंभवतु ॥ श्रीरामचंद्रार्पणं ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥

अ. कां. २

॥ ६ ॥

(४९)

॥ श्रीगणेशायनमः ॥ रामोदंडकविपिनंयदाभ्यगात्क्षमणेनजानक्या ॥ त्रिसंदिदुभयमिनामनोरथःपूर्णतांचापि ॥ १ ॥ रामं
पतंगवंशप्रवरंमत्वासमभ्ययाचंत ॥ निजपीडकरक्षोगणनाशंसन्मार्गगाद्विजाःसर्वे ॥ २ ॥ त्रयीमूर्तिकुलोत्तंसोद्विजानांनिगमात्मनां ॥
अवनायमार्तिचक्रेनतच्चित्रंकुलोचितं ॥ ३ ॥ गच्छन्मार्गरुधोवीरोविराधस्याविरोधिनः ॥ शरान्सत्त्वद्वेयतस्यसानुजोनिजघानह ॥ ४ ॥
त्रिशूलायुधपूज्येसरणधीरोरुद्वहे ॥ विहायतांतदासीतांशूलंचिक्षेपरान्तः ॥ ५ ॥ ततःसंक्षोभितश्रीमद्रघुनायकसायकान् ॥ वर्द्धनं
प्राप्यतच्छूलंपपाताहोमहीतले ॥ ६ ॥ क्रुधाविराधोपितदासमेत्यस्कंधेनिधायशूलव्रजौतौ ॥ समभ्यधावत्तदसिप्रपातात्प्रापद्रुतंवाहुयुग
स्यदैर्न्य ॥ ७ ॥ शाखिनांभूभृतांचृणांभंगकृन्मदभृद्वने ॥ वक्षस्यसुरनागसरघुसिंहेनदारितः ॥ ८ ॥ भवरजनीचरहृत्थंमुनिनाशमो
भवत्सतद्रूपः ॥ हरिणोदितेनकालाद्भ्रवगात्रिर्नाशमापितातस्य ॥ ९ ॥ रक्षोरुपंविहायासौविहायश्चररूपभाक् ॥ ननामरामपादौतौजगा
मचानिजपदं ॥ १० ॥ अपिशापःसतांश्रीशपादानुग्रहसौख्यदः ॥ मुनिशमोविराधोयत्प्रापप्रभुपदात्सुखं ॥ ११ ॥ धराधराकृतिभ्राज
त्तच्छरीरंधरावटे ॥ धाराधरानिभोधोरोधनुर्धरवरोन्यधात् ॥ १२ ॥ शरभंगाभ्रमप्रापशरकार्मुकधारकः ॥ दृष्टोदिष्टोदयःसाक्षान्मु
निनाप्रार्थितोपिच ॥ १३ ॥ अनाद्यविद्याकृतएषवंधोमुकुन्दनटोममदीनवंधो ॥ स्वयास्मिदृष्टःसदयंयदाहंजहामिदेहंप्राविधायदाहं ॥ १४ ॥
भ्रांतिभ्रांतस्यास्तांममसंस्थाचरणसन्निधौतवभोः ॥ इतिकांक्षेततदादात्प्रभुर्निजामव्ययांसतांनस्मै ॥ १५ ॥ अथागतःसुतीक्ष्णस्याश्रमं
श्रमनिवारणः ॥ मुनिश्चापिपरामोदंकमलेश्वरतस्ततः ॥ १६ ॥ अभिख्ययासुतीक्ष्णोसावाकृत्यादुर्जनेहरिः ॥ पूर्वस्तुतपसाशांतःस्वभावा
देवचापरः ॥ १७ ॥ तेनसार्द्धंपरेद्युःसप्राप्तोगस्त्यतपोवनं ॥ सर्वागमफलंलब्धंराममेनेद्विजोत्तमः ॥ १८ ॥ तदाददौदिव्यधनुर्निषंगौरा
मायसोगस्त्यमुनिःप्रहर्षात् ॥ जग्राहसोनुग्रहकृत्परेशोभक्तेच्छयादुर्जनतर्जनाय ॥ १९ ॥ यदामुनिर्दिव्यधनुर्निषंगयुतस्तदाक्षत्रियता

(१)

रा. ली.

॥ ७ ॥

धरोपि ॥ नोचेदिदानीं सतुदक्षिणाशास्थितोपिनक्षत्रतया कथं वा ॥ २० ॥ तमापृच्छ्य वनं यातः पथि गृध्रं ददर्श सः ॥ पितृमित्रमिति ज्ञात्वा
प्रागात्पंचवटीं प्रति ॥ २१ ॥ एकार्णवे भूदृष्टपत्र एव निद्रासुखस्यानुभवस्तु पूर्वं ॥ तदृक्ष संवाससुखं कथं स्यादिति वक्तिं पंचवटीं तदागात् ॥ २२ ॥
अनुजेन कृतांतत्र मनुजाकृतिरिदं वरः ॥ सुपर्णवाहनः सोऽपि पर्णशालामथाविशत् ॥ २३ ॥ स्नानाद्गौरवशद्द्व्यतिचददात्यपि दिवं ततः प्रोक्ता ॥
गोदेति तटे तस्यारममाणः सन्मुदं प्राप ॥ २४ ॥ ततः कतिपयेयते काले तं समाकृतिं ॥ भूत्वा तु सुंदरांगी सारामं शूर्पणखा व्रवीत् ॥ २५ ॥
मां वृणुष्वेति सोऽप्याह लक्ष्मणं वृणु सुंदरि ॥ गत्वाथ लक्ष्मणं जातानिराशैव पुनर्ययौ ॥ २६ ॥ भूत्वा भीकापुनर्जाताप्यस्वीकारान्निशाचरी ॥
रामं प्राह किमर्थं मां भ्रामयत्यधुना भवान् ॥ २७ ॥ इदानीं मिह कांतारे कांतामश्नामि ते यतः ॥ इत्युक्त्वा भीषणाकारासीतां रोषेण संययौ ॥ २८ ॥
लक्ष्मणेऽपि तदारामाज्ञया खड्गधरोययौ ॥ तस्याः श्रोत्रयुगलासां खड्गेन व्यच्छिन्नद्रुषा ॥ २९ ॥ निशाचरी सारविवंशनाथजाया भवामीति
कृतप्रयत्ना ॥ अवापताभ्यामपमानमस्मान्महत्पदं हीनजन्मो न कांक्षेत् ॥ ३० ॥ मंदभाग्यप्रयत्नो योऽत्रिफलोप्यपमानकृत् ॥ श्रीनिवासं तं
मिच्छंती वैरूप्यं प्राप राक्षसी ॥ ३१ ॥ खरादीनां ततः सेनाप्राप्राशूर्पणखरिता ॥ शूरशवरेणाशुसाभावं प्रापितारणे ॥ ३२ ॥ युक्ताशक्र
सहस्रैः पुण्यजनैर्वाहिनी खरादीनां ॥ साहरिकृतशरपाताज्जीवन्हीना वभूवामो ॥ ३३ ॥ अनेकसंख्यानवरान्पलाशानि केन संख्येन वरः
पुमान्सः ॥ निनाय संस्थानं हि केवलं तान् जनान् समस्तान् पितृद्वनस्थान् ॥ ३४ ॥ वार्तामादाये मां शूर्पणखा सा जगाम दशवदनं ॥ निजवै
रूप्यनिदानं कथितवती सतु निशम्य रुष्टो भूत् ॥ ३५ ॥ तस्याति सुंदरीं तां हररमणीमिति वचः स आकर्ण्य ॥ मारीचं मृगवपुषं तस्यामोहाय सं
युयोज खलः ॥ ३६ ॥ शृंगीकनकमृगश्रेष्ठं धार्य लोलुपा भवेत्स्त्रीति ॥ मत्वा भूत्तद्रूपो मारीचो मोहनाय सीतायाः ॥ ३७ ॥ सा तं दृष्ट्वा तु वैदेही
देहि मे कांचनं मृगं ॥ तस्यावाचमिति श्रुत्वा रामो मारीचमन्वगात् ॥ ३८ ॥ मृगतृष्णारतः स स्याद्योविधेयः स्त्रिया भवेत् ॥ इति प्रबोधनार्था

अर. कां. ३

॥ ७ ॥

(११)

यसतादृगभवद्भिः ॥ ३९ ॥ दृष्टारामंधनुवर्णधरंदूरगतोमृगः ॥ तमेवानुगतःसोरसंचरंश्चवनाहनं ॥ ४० ॥ वातायुरितितमत्वावाण
वाताशनःप्रभोः ॥ मारीचस्यापिवत्प्राणवातांस्तास्मिन्महावने ॥ ४१ ॥ हेलक्ष्मणाधावहतोस्म्यनेनेत्युच्चैर्लपन्सन्भुविसंपपात ॥ मत्वा
रवरात्रजंतदात्तावलादमुंप्रेषयतिस्मसीता ॥ ४२ ॥ भिभुवेषेणतद्रक्षःक्षितिजाहरणक्षमं ॥ जातंयातंपथेदृष्टाकुक्षोर्गृध्रोह्रौधतत् ॥ ४३ ॥
विदेहस्यममापेनवैदेह्याहरणवरं ॥ इतिवासदशास्यंतंजटायुर्न्यरुणत्क्षमात् ॥ ४४ ॥ चक्रेयंरामविद्वेषसीतांहत्वानिशाचरः ॥ गृध्रराट्
पक्षनाशाच्चवर्द्धयामासतंपुनः ॥ ४५ ॥ तृत्वापरत्विग्रं कृत्वाहिजपक्षप्रणाशनं ॥ अवलंब्यपदंविष्णोरुच्चैर्गतिमवापसः ॥ ४६ ॥ जानकी
नीयमानासाकृष्यमूकास्थितान् रूपीन् ॥ दीक्ष्योत्तरीयभागेनवध्वाभूयात्प्रात्रिक्षिपत् ॥ ४७ ॥ सदारामरताभूमिजाताऽशोकवनेसती ॥
स्थापितानुक्षणंक्षीयमाणाभोदविर्जिता ॥ ४८ ॥ आयानंसपरावृत्तोनुजंयसिमव्रवीत् ॥ कुतःसैकाकिनीत्यक्तावहनांमायिनांवने ॥ ४९ ॥
धावहालक्ष्मणाशीघ्रामितिश्रुत्वानिभीतया ॥ प्रेरितोदर्शनायाहमागतःसंप्रतिप्रभो ॥ ५० ॥ आगत्यपर्णशालांतांसीताहीनांददर्शसः ॥
क्षेत्रज्ञोपिममक्षेत्रंकुत्राचित्रमशोधयत् ॥ ५१ ॥ विशोधयन्नेववनेप्रयातोदशास्त्रसंजातपतत्रभंगं ॥ ददर्शगृध्रंमपृच्छदेषवैकल्यहेतुंवद
पक्षिराज ॥ ५२ ॥ सचात्रश्रीद्धूमिस्तुतांगृहीत्वादशाननोसैगुगनेनयातः ॥ रुद्धोमयातेनपतत्रनाशःकृतःप्रभोप्राणविनाशहेतुः ॥ ५३ ॥
इत्युत्क्रातंपुरोध्यायन्सच्चिदानंदमीश्वरं ॥ जडदेहंपरित्यज्यतत्स्वरूपंपरंपरयौ ॥ ५४ ॥ चक्रेरामस्तोरण्येगृध्रस्याप्यौध्वं देहिकं ॥
तस्मात्खगकुलेजातोद्विजोद्धृतिकरःखलु ॥ ५५ ॥ वैकल्पतोमित्रवधूकृतोविःपराजयंप्राप्यविराजमानः ॥ रामाद्विराजोविजनेर्विरूपा
त्स्वरूपतोवापनित्रापभीडयं ॥ ५६ ॥ अपिद्विजःसलोकेस्मिन्विहीनजातेतांगतः ॥ दत्वाहंसगतिं तस्मैकृतोविप्रवरस्तदा ॥ ५७ ॥ पक्षहीनः
पदंविष्णोर्हंसानांदुर्लभंगतः ॥ अपिगृध्रोविधौजातेनुकूलेकिन्नसंभवेत् ॥ ५८ ॥ जगामविपिनांनरंरघुवरःपुनर्दुःखितोविदेहदुहितुर्वि

(10)

रा. ली.

॥ ८ ॥

शोधनपरैः कबंधपुरः ॥ वदशभुजयोगतावपि चतस्यतौराघशौचिनिन्यतुरुभावभां वमपि खड्गतस्तत्क्षणात् ॥ ५९ ॥ रघुवरवारिदखर
तरवारिपतनतोभवत्कबंधस्य ॥ वर्द्धनमितितद्धेतोस्तद्वनमृषिभिः समार्भतंहर्षात् ॥ ६० ॥ शापपाशविमुक्तंतकृतवान्नहिकवलं ॥ वृद्धै
र्निजगुणैः सद्योवद्धंचापिरघूद्वहः ॥ ६१ ॥ तद्वाघवचरित्रस्यात्कस्यनाश्चर्यकृत्यतः ॥ कृतेकबंधनाशेपि बहुजीवनवद्धनं ॥ ६२ ॥ यच्छतो
व्योमयानेन कबंधस्योपदेशतः ॥ शर्वरीशमुखोरामः शर्वराश्रमसंभ्रमात् ॥ ६३ ॥ पतितास्मिपादमूलेपावनमामुद्धराशुकरुणाध्वे ॥
इत्युक्तवतीरामः स्वानंदाधौनिमज्जयामास ॥ ६४ ॥ शर्वरातिथयामासप्रसवैर्भक्तितोर्पितैः ॥ विप्रास्तथानयजे शंकृतैर्वरतमैः सत्रैः ॥ ६५ ॥
नामोच्चरणाच्चटपापतद्दर्शनात्कुतस्तिष्ठेत् ॥ स्वादुफलार्पणमपतः पुण्यफलान्यर्पितानिमोक्षार्थं ॥ ६६ ॥ प्रसवार्पणादभूत्सावैप्रसवा
रघुवरप्रसादेन ॥ अवराविप्रवरेड्यंप्रापहरेस्तत्पदंतदाशर्वरी ॥ ६७ ॥ वर्णत्रयीमुख्यतमेन तेन वर्णत्रयात्मप्रणवेन लक्ष्यं ॥ तदक्षरं वर्ण
विहीनजन्मासाप्रापतच्छ्रीहरिभक्तियोगात् ॥ ६८ ॥ आकाशगत्यभिजः शकुनिसेसुहः सदावसत्यस्यां ॥ सीताशोर्ध्वकथयेदिनिर्किरामस्त
दाभ्यगात्पंपां ॥ ६९ ॥ रामलीलालताकांडः संपूर्णत्वमिति पूर्ववत् ॥ इति श्रीगंगाधरकृतौ श्रीमद्रामलीलालतायामरण्यकांडः
समाप्तिमगमत् ॥ ७ ॥ ७ ॥ ७ ॥ ७ ॥ ७ ॥ ७ ॥ ७ ॥

अर.कां.३

॥ ८ ॥

(10A)

॥ श्रीगणेशायनमः ॥ रामः प्रकुलं ब्रुजमालिनीं तां हंसालिचक्रादियुतां सुनीरां ॥ सस्मारवाणैरभिताडितः सन् सस्मारसीतां सुनिरीक्ष्य
पंपां ॥ १ ॥ उपस्पृश्य नीरंतदा तौ सुधीरौ गिरैर्कप्यमूकस्य पादं प्रवीरौ ॥ चरंतौ भयान्नष्टचेष्टः सदृष्टो ग्रहाध्यक्षस्तनुः समावैक्षतैनौ ॥ २ ॥
तज्ज्ञानायानभिज्ञेन सुज्ञो मारुतनंदनः ॥ सुग्रीवेण समाज्ञप्तः प्रापः समुनिवेषधत् ॥ ३ ॥ नरो विवेकी प्रभुदर्शनार्हो विकल्पयुक्तो न तथेति बोद्धुं ॥
सवानरः सन्नपि पात्रमानि न रं कृतिश्चापि मुनिर्वभूव ॥ ४ ॥ कौयुतां सधनुषौ निषंगिणौ मौनवेषसहितौ मनोहरौ ॥ अश्विना विवतपास्त्रिनौ कुत
स्तावपृच्छदिति मारुतिस्तदा ॥ ५ ॥ प्रणमंतं हनूमंतं स्वीयं तत्तन्यदेयम् ॥ सुग्रीवव्यसनं सोपेगिरिंतौ च समानयत् ॥ ६ ॥ शाखाशिरोभिर्म
गयंतिसंतोयमेवरामं मनसामलेन ॥ शाखामृगाणामपि मित्रतापत्यै जगाम गोत्रं सतमप्यमूकं ॥ ७ ॥ अत्रात्रयस्त्वं व्यसनं सरामः कपीश्वरं सो
पिरवृद्धहंतं ॥ यद्यजातादभवत्तदानीमन्योन्यसख्यं समयाचतां तौ ॥ ८ ॥ तवायजातं विनिहत्य सत्यं दास्यामि तुभ्यं कपिराजराज्यं ॥ चकार
संधामेति रामभद्रस्ततो ब्रवीत् सोपि कपीश्वरस्तं ॥ ९ ॥ सीताहरणकृत्याणनाशकारणसंगरे ॥ सहायः कापिभिः सार्धं मस्मीत्यसत्यसंगरः ॥ १० ॥
सीतोत्तरीयं च विभूषणानि प्रादर्शयद् राममसौ कपीश्वरः ॥ तान्येव सीतापरिमार्गणस्थसंस्तूय कानीति तदा समने ॥ ११ ॥ अग्निमेव तदा सख्य
साक्षिणं तौ प्रचक्रतुः ॥ शुचित्वं हि सदा तस्य सर्वलोकेषु विभ्रतं ॥ १२ ॥ ज्ञातुं बलं सतस्य प्रादर्शयद् उत्तमांगमपि सार्धं ॥ तत्पदलंघनं
कमभवत्किल दुंदुर्भेदिमोक्षस्य ॥ १३ ॥ दशयोजनपर्यंतं क्षिप्रं तत्सन्निरीक्ष्य नातृप्यत् ॥ सुगलस्तालच्छिद्रं वाणैर्नैकेन चार्थयत्तरामं ॥ १४ ॥
वेदेमहासारतया प्रसिद्धः समश्रितो हंसमुखैर्द्विजैर्यः ॥ विभेदसंप्रापितदाशरेण रामस्तदा तां स्तृणु राजसंज्ञान् ॥ १५ ॥ अयानेन समा
हूतः पुरुहूत सुतो वली ॥ घोरं ससंगरं कृत्वा ददौ तस्मै पराजयं ॥ १६ ॥ आकृत्या भक्तसादृश्यमपि भीतिनिवारकं ॥ यस्मात्सुग्रीवसा
दृश्याद्वालिनं न जघानतं ॥ १७ ॥ भ्रात्रादत्तां पराभूर्तिं प्राप्य खिन्नमना हरिः ॥ अत्र वीर्ययुपेक्षाते जाहिमां रावस्वयं ॥ १८ ॥ सांत्व

(11)

रा. ली.

॥ ९ ॥

यित्वावचोभिस्तंधारयित्वागलेलतां ॥ रणायायोजयज्जातः स्वयंतस्तिरोहितः ॥ १९ ॥ हरिदासत्वालिंगयोधत्तेगेयदिकामुकः ॥
हरिजातभयाद्धीनः सुयीवोन्ननिदर्शनं ॥ २० ॥ ज्यायांसमाहूयससुनुसुनुश्चक्रेणघोरतरंतदानीं ॥ तिग्मेन बोणनजघानकीशंसजा
नर्काशोनगगृहवर्ष्मा ॥ २१ ॥ सुगलेनार्थितोवालिबधःसविफलोभवेत् ॥ प्रणमेच्चैदिदंमत्वातस्याभृन्नाक्षिगोचरः ॥ २२ ॥ अंतर्धा
नेपुनर्हेतुर्वारस्याभिमुखस्यते ॥ समेष्यासिवलंवालिन्नितिरुद्रवरः परः ॥ २३ ॥ गहनागमभागावलोकनीयोस्मिनिश्चयात् ॥ विषयो
पभुजामित्रभूतद्वेषातुनक्वचित् ॥ २४ ॥ एवंप्रबोधनायेदशरणगतवत्सलः ॥ रामोगांतर्हितोभूत्वावालिनोनाक्षिगोचरः ॥ २५ ॥ म
माकृतिधरस्यस्याद्वेष्योयःसाधुवैरकुत् ॥ नाहंतादृगिदंबोदुर्जतदक्षिगतोभवत् ॥ २६ ॥ योलोकवंधुजातस्यैवैशस्यात्काममोहितः ॥ कलावदृश्य
रूपेणहन्म्येवंबोधितंननु ॥ २७ ॥ तादृशंवालिनंरामःकलहेसुगलस्यसः ॥ निजज्ञानतदावृक्षांतर्हितोभक्तवत्सलः ॥ २८ ॥ साधुवैराप
राधेनहंतायंदीनवत्सलः ॥ इतिसंचिंत्यकःकुर्यादनयातंकमीश्वरे ॥ २९ ॥ भक्तकार्येधिकासाक्तिःस्वकार्यादितिबोधितुं ॥ सस्वारिमा
रणात्पूर्वसुगलारिंव्यनाशयत् ॥ ३० ॥ पचत्वमाप्तंकामंनिरीक्ष्यतरोदतारावद्भुशोकयुक्ता ॥ अद्वैतबोधेनददौप्रशांतिंरामःसतस्यैभू
शतप्रतन्त्रै ॥ ३१ ॥ रामाज्ञयालक्ष्मणएवराज्येसमभ्याषिचत्सुगलतदानीं ॥ तमंगदंतातसमंबलेनतद्यौवराज्येविनयेनयुक्तं ॥ ३२ ॥
अपिवानराःप्रियास्तेजातानरपुंगवस्यरामस्य ॥ नीचेष्वप्यासक्तिसंतःकुर्वत्यकैतवेष्वादिशं ॥ ३३ ॥ संगृह्यतेवीरैःशत्रुविनाशायनि
र्मलाभलाः ॥ इतिकिश्रीरघुवीरः प्रीतिचक्रेच्छभलेषु ॥ ३४ ॥ वियौगतप्रःफलमूलतृप्तःप्रवर्षणेभूभृतिरामभद्रः ॥ समावसन्मासच
तुष्टयंसभ्रात्रासरात्रावपिजायतैव ॥ ३५ ॥ ततोनुजं प्राहरधुप्रवीरोवलीमुखेशोपिबभूवसीतः ॥ गच्छत्वमेनंवदविस्मृतःकित्वदयजोयेनह
तःशरेण ॥ ३६ ॥ वाणीमाकर्ण्यरामस्यप्रणस्याशुसलक्ष्मणः ॥ किंप्रिक्कांधीरआगत्यप्राहधामनिधेःसुतं ॥ ३७ ॥ अस्मृत्वातं

कि.कां.५

॥ ९ ॥

(118)

रामरात्रारत्यैभवान्यतःस्मरति ॥ तस्योयशीलतातेनज्ञातैवेतिमनसिमेभाति ॥ ३८ ॥ लक्ष्मणंसांत्वयामाससुग्रीवःश्लक्ष्णयागिरा ॥
तेनसार्द्धद्रुतराममभिवंदितुमाययौ ॥ ३९ ॥ प्रणम्यसप्रार्थयताशुरारामंक्षमस्वमेमंतुमिमंमहात्मन् ॥ वलीसुखान्पदयत्रिभोत्वदाज्ञाध
रानिमात्राशकरान्परेषां ॥ ४० ॥ अविदेहंकपींद्राणांसंधंपदयरघूद्वह ॥ विदेहमेवतंत्राहियोमेदद्याद्विदेहजां ॥ ४१ ॥ येकेपिसीता
परिमार्गणार्थंशाखामृगादिक्वितयेप्रयाताः ॥ प्रेम्णैवरामेनिहितेनजग्मुःकृतार्थतातेनतुतांविभो ॥ ४२ ॥ सर्वासुशाखासुफलं
विमृग्यगतागतंचाप्यनुभूयजाताः ॥ शाखामृगाद्वैतविवर्जनेनहरिस्वरूपाहरिसेविनोपि ॥ ४३ ॥ भद्रकराजंशरभंप्रवीरंमहाबलंवायु
सुतंचमैदं ॥ नलांगदौतौद्विविदंबलिष्ठंसंप्रेषयामाससदक्षिणशां ॥ ४४ ॥ घृच्छंतमारुतिंप्राहश्रीरामोर्मेगुलीयकं ॥ अभिज्ञानाय
सीतायैदीयतामितितद्दौ ॥ ४५ ॥ अलब्धसीतापरिमार्गणास्तेसंतोभ्रमंतोपिवनानिकीशाः ॥ अवेक्ष्यतराक्षसनचिमेकंयुद्धायसन्नद्ध
तयाभ्यतिष्ठन् ॥ ४६ ॥ धात्रीजाताहरणंकृत्वास्मान्पीडयितुमरण्यगतः ॥ मत्वेतितंवनौकारावणवुध्याजघानवालिमुतः ॥ ४७ ॥ बृह
दारण्यगतानप्यजयच्छाखामृगांस्तडेकैव ॥ विष्णुपदगदर्शनतोल्बामृतमपियुर्हितेशांतिं ॥ ४८ ॥ गुहांप्रविष्टाददृशुःपुरंतन्मह
त्तरंकांचननिर्मितंते ॥ स्वयंप्रभायोगनिविष्टचित्तांदृष्ट्वापरंविस्मयमाप्रवृत्तः ॥ ४९ ॥ लब्धातिथ्यास्ततस्तस्याआज्ञयातेवहर्गताः ॥
विंध्याचलमगुस्तूर्णसीताशोधनतत्पराः ॥ ५० ॥ सीतोपलब्धिहीनास्तेकीशाःसुग्रीवनिग्रहं ॥ शंकमानाभृशंतप्राश्नक्रुःप्रायोपवेशनं ॥ ५१ ॥
तेदाक्षिणस्यांदिशिधर्मराजंसंप्रष्टुकामाहवमंददेहं ॥ संत्यज्यलब्धुंजवनंसुसूक्ष्मंसमुद्यतागृध्रमकीर्तयंश्च ॥ ५२ ॥ एकोपिपंचस्वयनेषु
शोधंकुर्यादितिप्राप्नुमिमेतदानीं ॥ समस्तुवंस्तेननुपंचतांतांजटायुषःस्वर्गगतस्यकीशाः ॥ ५३ ॥ समाकर्ण्यवार्तातुगृध्रस्यतस्याग्रजःशोक
युक्तःससंपातिनामा ॥ निवापयविष्टायदत्त्वाप्लवंगान्समाश्रावयद्भूमिजायाःप्रवृत्तिं ॥ ५४ ॥ वार्ताकथनात्तेषांपक्षहीनोपिपक्षतामग

मूळ प्रत पाहण्यासाठी संपर्क

इतिहासाचार्य वि.का. राजवाडे संशोधन मंडळ, धुळे
राजवाडे पथ, गल्ली नं. १, धुळे-४२४००१ (महाराष्ट्र)
दूरध्वनी क्रमांक (०२५६२) २३३८४८
Email ID : rajwademandaldhule@gmail.com